Dosarul nr. 4r-1439/24 *(4-23117587-02-4r-01042024)*
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Judecător: Angela Catană

D E C I Z I E
În numele Legii

16 aprilie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată, judecător: Oxana Robu
Judecătorii: Olga Cojocaru și Vladislav Schibin

A judecat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul agentului constatator din cadrul DP „Centru" a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, Cerescu Nicolae declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 19 ianuarie 2024, în cauza contravențională, pe marginea contestației înaintate de Bernaz Alexandru, împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr.D01 420222 din 25.07.2023, emisă de către INSP a Inspectoratului General al Poliției, în baza art.236 alin.(1) Cod contravențional.

Termenul de examinare a cauzei:
Judecarea cauzei penale în prima instanță: 14.08.2023-19.01.2024;
Judecarea cauzei în instanța de recurs : 01.04.2024-16.04.2025.
Procedura înștiințării legal executată.

Asupra recursului agentului constatator din cadrul DP „Centru" a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, Cerescu Nicolae declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 19 ianuarie 2024, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal -

C O N S T A T Ă:

1. La 25.07.2023, agentul constatator din cadrul INSP a Inspectoratului General al Poliției, Cerescu Nicolae, a emis asupra cauzei contravenționale decizia seria/nr.D01 420222, prin care Bernaz Alexandru, în baza art.236 alin.(1) Cod contravențional, a fost sancționat cu amendă în mărime de 9 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 450 lei și 3 puncte de penalizare, fiind reținut în sarcina acestuia

că, „la data de 25.07.2023, ora 10:11, în r-nul Strășeni, Traseul R-1 km14, a condus mijlocul de transport de model BMW 520D, cu n/î *****, cu viteza de 105 km/h, prin afara localității, ignorând astfel prevederile pct.47 subpct.1 lit.b) din Regulamentul Circulației Rutiere”.

2. La rândul său, Bernaz Alexandru, la data de 03.08.2023, a depus o contestație împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr.D01 420222 din 25.07.2023.

În motivarea contestației, autorul acesteia a invocat faptul potrivit căruia, la data de 25.07.2023, deplasându-se cu autovehiculul de model BMW-520d, cu n/î *****, pe traseul R-1 Chișinău-Ungheni, a fost oprit de către subofițerul de patrulare, Cerescu N., care l-a informat că a depășit viteza de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum, precum că, se deplasa cu 105 km/oră. În rezultat, agentul constatator, în situația în care el nu a recunoscut săvârșirea contravenției, fără a întocmi procesul-verbal cu privire la contravenție, neîntemeiat a purces la întocmirea acordului de colaborare și a deciziei asupra cauzei contravenționale din 25.07.2023, prin care a fost sancționat în baza art.236 alin.(1) Cod contravențional la amendă, egală cu o doime din maximul sancțiunii, în mărime de 9 unități convenționale și 3 puncte de penalizare. În cazul de față, consideră că nu există faptul contravenției iar 2 decizia asupra cauzei contravenționale din 25.07.2023, urmează a fi anulată, or contravenția prevăzută de art.236 alin.(1) Cod contravențional, adică depășirea vitezei de circulație, nu poate fi constatată în temeiul constatării personale a agentului constatator, deoarece pentru a constata depășirea vitezei, este necesară folosirea doar a mijloacelor tehnice de tip „radar”. Depășirea vitezei, nu poate fi calificată nici ca contravenție flagrantă, deoarece aceasta nu poate fi descoperită în momentul săvârșirii, ținând cont că pentru a proba existența faptului depășirii vitezei, este necesar ca agentul constatator, în procesul folosirii mijlocului tehnic de tip „radar”, să probeze că acesta la fixarea contravenției, a fost certificat, omologat și verificat metrologic. Și până la probarea acestor fapte, depășirea vitezei de circulație, nu poate fi considerată ca descoperită. Invocă că, pentru a proba existența depășirii vitezei, agentul constatator trebuie să probeze existența unui certificat valabil, care urmează să confirme studierea de către ultimul a Regulamentului cu privire la modul de utilizare a mijlocului tehnic respectiv, având obligația de a confirma și faptul admiterii agentului constatator la utilizarea mijlocului tehnic de tip „radar” în procesul de depistare și documentare a cazurilor de depășire a vitezei. Ca urmare, descoperirea depășirii vitezei de circulație, nu poate avea loc în momentul săvârșirii, deoarece descoperirea faptului unei astfel de contravenții este condiționată cu existența certificatului valabil de instruire a agentului constatator, cu existența certificatului valabil de omologare și verificare metrologică a unui astfel de mijloc tehnic, care trebuie să fie funcționabil. Menționează că, la caz, lipsește una din condițiile obligatorii când

este admisă neîncheierea procesului-verbal cu privire la contravenţiefaptul recunoașterii de către contravenient a săvârșirii contravenției. Mai menționează că, el nu a recunoscut săvârșirea contravenției, faptul dat este confirmat și în pct.12 din rubrica „obiecțiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional”, unde a indicat că nu este de acord cu contravenția și nu există faptul contravenției. În cazul din speță, agentul constatator aplicând amenda în mărime de o doime din maximul sancțiunii, dorind să formeze aparența existenței condițiilor în care nu se încheie proces-verbal cu privire la contravenție și se aplică amenda redusă, a purces la falsificarea circumstanțelor de fapt. Astfel, la pct.11 a deciziei contestate, agentul constatator a indicat se anexează acordul de colaborare, ceia ce în viziunea sa, reprezintă un fals, deoarece el nu a semnat careva acorduri de colaborare, declarând din start că nu recunoaște vinovăția. Mai indică că, agentul constatator, menționând că viteza de circulație a mijlocului de transport, condus de către el, era de 105 km/h, ignorând obligația de a reflecta circumstanțele comiterii contravenției, nu a indicat în decizia contestată de ce el consideră că a fost comisă încălcarea prevederilor pct.47 (1) lit.b) din RCR, ținând cont că această normă admite în cazul semnalizării drumului prin indicator 5.4, deplasarea vehiculelor pe drumuri publice în afara localităților cu o viteză până la 110 km/h. Agentul constatator, fiind obligat să indice circumstanțele comiterii contravenției, nu a indicat în decizia contestată este oare semnalizat drumul, unde a fost oprit, cu indicatorul 5.4, astfel din conținutul deciziei contestate nu este clar cu care viteză maximă avea el dreptul să circule pe drumul unde a fost stopat. În viziunea sa, această încălcare este de natură să afecteze în mod esențial atât fondul cauzei, precum și dreptul său la un proces echitabil, 3 prevăzut la art.6 CEDO. Totodată, în pct.11 al deciziei, în rubrica „anexe”, agentul constatator nu a menționat că există ceva probe (video sau foto) care pot să fie anexate la decizia contestată, respectiv constatarea faptei contravenționale presupuse, a fost efectuată numai în baza constatărilor personale ale agentului constatator, fără a fi colectate și administrate probe pertinente și concludente în demonstrarea comiterii acestei contravenții. Solicită admiterea contestației, anularea deciziei asupra cauzei contravenționale din 25.07.2023, cu încetarea procesului contravențional.

3. *Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 19 ianuarie 2024*, s-a admis contestația înaintată de Bernaz Alexandru, fiind anulată decizia asupra cauzei contravenționale seria/nr.D01 420222 din 25 iulie 2023, emisă de către Inspectoratul Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției, prin care cet.Bernaz Alexandru, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art.236 alin.(1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 9 unităţi convenţionale, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare, cu încetarea procesului contravențional.

4. *Hotărârea nominalizată a fost atacată cu recurs de către agentul constatator din cadrul DP „Centru” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, Cerescu Nicolae prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărîrii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 19 ianuarie 2024, cu dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță.*

În susținerea recursului se invocă faptul că instanța și-a întemeiat hotărârea prin faptul că agentul constatator nu a anexat actele probatorii care confirmă încălcarea regulamentului circulației rutiere. Menționează că la întocmirea procesului verbal a respectat normele procesuale și material expuse, totodată a prezentat probele acumulate în cadrul dosarului contravențional intentat în privința cet. Bernaz Alexandru.

5. Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, spața deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

6. *Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat și pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.*

Potrivit prevederilor art.473 alin. (1) pct.1), lit. c) din Codul contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a *cauzelor Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

7. Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată lipsa de careva

temeiuri de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, care indică că, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

8. Instanța de recurs reține că prin decizia asupra cauzei contravenționale seria/nr.D01 420222 emisă la 25.07.2023, de către agentul constatator Cerescu Nicolae din cadrul INSP a Inspectoratului General al Poliției, Bernaz Alexandru în baza art.236 alin.(1) Cod contravențional, a fost sancționat cu amendă în mărime de 9 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 450 lei și trei puncte de penalizare, fiind reținut în sarcina acestuia că, „la data de 25.07.2023, ora 10:11, în r-nul Strășeni, Traseul R-1 km14, a condus 4 mijlocul de transport de model BMW 520D, cu n/î *****, cu viteza de 105 km/h, prin afara localității, ignorând astfel prevederile pct.47 subpct.1 lit.b) din Regulamentul Circulației Rutiere”.

9. Studiind materilaele cauzei contravenționale, Colegiul penal relevă că la caz, agentul constatator a omis să întocmească un proces-verbal cu privire la contravenție, cum o prevede norma legală, cu toate că, încheierea procesului-verbal cu privire la contravenției este obligatorie, prin prisma art.440 alin.(1) și art. 442 Cod contravențional.

Astfel, obligația imperativă cu privire întocmirea de către agentul constatator a unui proces-verbal cu privire la contravenție, derivă și din prevederile art.446 Cod contravențional, conform căruia în cazul constatării unei fapte contravenţionale, agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenţie doar: a) dacă răspunderea contravenţională a fost înlăturată conform art.20-311 ; b) în cazul emiterii de către procuror a ordonanţei de a refuza începerea urmăririi penale, de a înceta urmărirea penală din cauză că fapta constituie o contravenţie, precum şi în cazul liberării de răspundere penală a persoanei cu tragerea la răspundere contravenţională. În cazurile indicate, procurorul emite o ordonanţă motivată privind pornirea procesului cu privire la contravenţie, cu excepţia contravenţiilor soluţionate în modul prevăzut la art.29 şi 311 ; c) dacă fapta contravenţională a fost examinată în baza constatărilor personale ale agentului constatator; d) în cazul contravenţiei flagrante, e) în cazul contravențiilor constatate la punctele de trecere a frontierei de stat, dacă persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional recunoaște contravenția săvârșită și acceptă sancțiunea sub formă de amendă stabilită de agentul constatator, cu eliberarea chitanței de încasare a amenzii conform art.447.

În acest context, Colegiul penal atestă că, întrucât la materiale cauzei nu se regăsește un proces-verbal cu privire la contravenției, se dă de înțeles că, agentul constatator a constatat o contravenție flagrantă.

În speță, la materialele cauzei, se regăsește și un Acord de colaborare, încheiat de către agentul constatator, prin care indică că Bernaz Alexandru recunoaște vina pe deplin, motiv din care acestuia i s-a aplicat o doime din maximul sancţiunii sub formă de amendă prevăzută pentru contravenţia comisă.

Cu toate acestea, nu poate fi acceptat acest acord, or de către agentul constatator nu au fost respectate condițiile de încheiere ale acestuia.

Astfel, potrivit prevederilor art.451^5 din Codul contravențional, Acordul de colaborare este o tranzacţie încheiată între agentul constatator, după caz, procuror şi contravenient, care îşi recunoaşte vina, integral, în schimbul unei pedepse reduse. Acordul de colaborare poate fi încheiat în orice moment al procesului contravenţional pînă la soluţionarea în fond a cauzei contravenţionale.

În speță, cum se atestă din materialele cauzei, contravenientul a refuzat să semneze atât Acordul de colaborare cât și decizia asupra cauzei contravenționale, iar în aceste circumstanțe nu pot fi reținute alegațiile agentului constatator, precum că făptuitorul Bernaz Alexandru și-a recunoscut pe deplin vina. Or, odată ce lipsește acordul făptuitorului, este evident că aceasta nu a acceptat constatările agentului constatator ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției sale și nu a recunoscut vina de săvârșirea contravenției.

În asemenea circumstanțe, agentul constatator era obligat să aplice prevederile art.art.425, 442 Cod contravențional.

Conform art.7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Conform art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 425 alin. (1) din Codul contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea

existenței sau inexistenței contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluționare a cauzei.

10. În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția acuzatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)*.

Instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare ex propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

11. Colegiul penal conchide că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art. art. 457-458 din Codul contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

În sensul celor relatate, instanța de recurs concluzionează că, judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art. 462 din Codul contravențional.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art. art. 467-468 din Codul contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în

conformitate cu prevederile art. 462 din Codul contravențional.

12. În concluzie, Colegiul penal notează că, instanța de judecată întemeiat a stabilit faptul că în prezentul proces contravențional, agentul constatator a avut o activitate insuficientă în partea ce vizează stabilirea existenței faptei contravenționale și dacă acțiunile făptuitorului întrunesc acele elemente ale contravenției prevăzute la art. 236 alin. (1) din Codul contravențional.

Instanța de recurs conchide că argumentele invocate în recurs nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care acesta urmează a fi respins ca nefondat, cu menţinerea fără modificări a hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 19 ianuarie 2024.

13. În conformitate cu prevederile art. art. 473 alin.(1), pct.1), lit. c), 474 din Codul contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru–

D E C I D E:

Respinge ca nefondat recursul agentului constatator din cadrul DP „Centru" a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, Cerescu Nicolae declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) din 19 ianuarie 2024, în cauza contravențională, pe marginea contestației înaintate de Bernaz Alexandru, împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr.D01 420222 din 25.07.2023, emisă de către INSP a Inspectoratului General al Poliției, în baza art.236 alin.(1) Cod contravențional *şi se menține această hotărâre fără modificări*.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Oxana Robu

Judecător Olga Cojocaru

Judecător: Vladislav Schibin